

«Huşsuz» kempir / satiriki hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar

написано kitapcy | 22 января, 2025

"Huşsuz" kempir / satiriki hekaýa «HUŞSUZ» KEMPIR

Ýaşaýan ýerim mikroraýon bolsa-da, irgözinden göçüp gelemsoň oduk-budujak ekinmek üçin sygryň dili ýaly ýerjagaz edindim. Walla, o ýeri maňa uly güýmenje bolýar how!

Bahar baýramçylygynyň öň ýanyragydy. Gydyrdanan bolup öz ýerimde bu gün-erte açyljak bolşup oturan gülleriň düýbüni ýumşadyp ýördüm.

– Amanmy janyň.

Men kellämi galdyryp, ses gelen tarapa seretdim. Çalaran saçlary hüwjerip yüzüne dökülip duran bir kempire gözüm kaklyşdy.

– Yeññe, salawmaleýkim. Zähmetkeşleriň halkara raýdaşlyk günü bolan ýetip gelýän 1-nji Maý baýramyňyz mübärek bolsun! Size berk...

Bilemok, ol aýalyň ýa-ha gulagy agyr, ýa-da onuň öz aladasy özüne ýetik eken. Baýramçylyk bilen işi ýok.

– Şu taýy on birinji mekirmi?!

– Hawa, daýza jan, hawa, bolup bilse-hä şodur.

Ol birhili ýitirip tapan ýaly begenip ýyljyrakladı. Has golaýragyma süýşdi.

– Maňa o tüki nemäň öýi gerekdi – diýip, ol kimdir biriniň adyny ýatlajak bolup, gözünü sözgekleşti.

– Kimiň öýi?

– Wah, şuwat ady dilimiň ujunda welin... Neme-le, aýalyna Ýamanja diýyändirler, özem uborşık bolup işleyä, ygolda. Adamsam özüňiz ýaly...

– Mekdepde tam súpürji bolup işleyä diýdiňizmi? – men onuň sözünü böldüm.

– Hawa, uborşyk, özi şeý diýdi.

Düşnükli. Kelebiň ujuny ýitiren kempir diýerler muňa. Edip

bolsa kömek etmeli. Ýöne nä dip?! Mikroraýonda otuz müňe golaý adam ýasaýar, özem ýamanja-ýamanja aýallar gaty kän bu ýerde, olaryň haýsy birini tanajak.

– Öý nomerini zadyny...

Ol birden gygyrdy.

– Wiý, adamsynyň ady neme, Halmyrat. Mesgewe gatnaýan otlynyň bir magunynyň hojaýynymışyn özem.

Men garryny gynap durmaýyn-la. Öni-soňy onuň soraýan adamsyny tanajak gümanam ýok. Onsoňam «Bilemok» müň belany başdan sowar diýipdirler ahyry.

– Gynansak-da, carry, men-ä beýle adamyny tanamok.

Ol ugrajak ýaly etdi-de, birki ädim ätdi. Birdenem ýene-de yzyna öwrüldi. Sag elindäki paty-putusyny çep eline geçirdi. Aý ýok, gürrüňdeş tapynsa bi carry gaty bir gidiberjege-de meñzänok.

– Olar mata-marlagam satýandyr. Nä dip satmasyn, duldegşir goňşularы söwda ysgylatlarynyň ketdesimişin. Adyna-da Aman Esenoviç diýýäler. 1947-nji ýylda doglan. Bäş sanam çagasy bar. Önräk ortanjy oglunu öyerende, onuň atbaşysyna kyrk sekiz lükge gidipdir. Şo ýaňky Aman Esenoviç diýilýäni arada gapjapdyrlaram, miliseler. Onda-da ol para-peşgeşi bilen hakyt sypanmyşyn. Wah, kösek, büwagt näme, puluň bolsa ýyldyzdan ýol ýasap, Aýa sataşsa bolýa...

Men bu garrynyň kimdir biriniň öýüni gözleýän-ä, dogrusy, şübhelenip başladym. Gel, ony ugruna sürüp göreýin-le. Goý, diliniň hözirini görsün.

– Dogrudyr carry. Bi mekirde her hili jemende ýasaýar...

Carry goşlaryny bir gapdala goýdy-da, özünü aşak goýberdi. Goýry kölegä atylan gülli keçäniň üstünde mazaly ornaşdy.

– Bu çäýnejigiňde bir owurt çay galmadym? – diýip, ol meniň jogap bererime-de garaşman, çäýnegi sarkdyrdy.

– O-ho-how, görýän welin, bi Göroglydaky kempir ýaly başa düşen towky bolaýmasyn. Ýok, sypmaň alajyny etmeli. Bu carryň gürrüňem gerek däl, özem...

– Yeňñe, siz ýaňky gözleýän adamyňzy ho gaýrarakdan bir ýerden sorap görün. Edil şu ýerlerde-hä şeýle adam ýasanok.

Ol düwünçekleriniň birini golaýragyna çekdi-de, ciňerilip

meniň ýüzüme seretdi.

– Jan ogul, bi näme, sakgala-murta basdyrypsyň-la, eýgilikmi özi?

Men törpi ýaly garalyp duran eñegimi sypalaşdyrdym.

– Hudaýa şükür, saglyk. Ýone ýekşenbe günü işe gitmämsoň syrmadymam-da. Aý, onsoňam dükanlarda-da bir üýşüp ýatan almazam ýok.

Garrynyň gözü ýitilenen ýaly boldy. Onuň birhili dilem süýjedi.

– Wah, köşe jigim, bi dükanlara suw çaykalan ýaly boldy, zat ýok asyl. Özüňiz ýaly gowka oglan duşaýsa diýip ýanyma birki gap almazjyk alypdym, özem importnyý...

Men bu kempire ýagyrnişligimo otladyp dynaýyn-la, ýogsam ol ýakamy goýberjek däl. Hasaplaşyp hoşlaşdym.

Ol aňyrrak gitdi-de:

– Be, sen onda Ýamanjalaň öýüni bileňok-da?! – diýip, yzyna gaňryldy.

Men eşitmedik bolup öz işime güýmendim. Ol ýene-de gygyrdy.

Goýjak däl-ow.

– Ah-ow, başyňa-gözüňe doneýin, daýza jan, gözleýän adamyň goňşy-golamyna čenli tanajak bolup ýörmän, olaryň jaz nomerini belläýmeli ekeniň-ä – diýip, men janymdan szydryp özelendim.

Meniň çynymdygyny ýaňky ahyry andy öýdýän. Hüñürdäp öz ýoluna rowana boldy.

– Wah, men bir aňkasy aşan, huşsuz, skleroz kempir-ä, nomur-somuryň nähileýin...

Täçmämmet JÜRDEKOW. Satırıki hekaýalar